

Neklaunova zpověď

Jan Vyčítal

1. Já zřídka se už s vámi vídám,
tak se vám teď vyzpovídám, co mám rád
o místech, která v srdci mám,
na která v Praze vzpomínám, než začnu spát.
Na síť Úterských potoků
s věží Gutštejna po boku, tam opodál,
kde, ač je třeba pondělí,
rád bych si v obci Úterý zas pivo dal.
Zas přeжду náhon od mlejna
a vidím střechy Rabštejna se v slunci hřát,
snad zítra vítr zavěje mě pod Liblín a na Skryje,
směr Křivoklát.
2. Po Javornici nahoru
a zase kluky Ryvolů tam potkávám,
do bedny kopou od whisky
pak země pro mý tenisky je vratkej prám.
Teď seděj známí lesníci na Přísednici v seknici a s nima já,
zas jíme stejný krajíce,
že okováme zajíce se pábit dá.
Pak staré kempy pod Vlastcem,
na Muří nohu jít zas chcem a Zbirožák,
tam Plivník hraje Vačkáře, mně štěstí stoupá do tváře
a vlhne zrak.
3. Dál Berounka je béžová,
po přívalech, věž Tejřova se tyčí tam,
kde smekám jako prosebník
a fialovej poustevník jsem snad já sám.
U rozvědčíka světlo plát
pak uvidím i místo, které mám tak rád,
a zadoufám, že Ota Pavel novou
a moc tlustou knížku začal psát.
A když ta místa uvidím
a mému ohni klekne dým, mám v srdci klid,
už nemám žádnou otázku, jen беру tornu za přezku
a můžu jít, dál jít.